

[Leif Hermann]

ren ændrede sin opfattelse af, at spørgsmålet om regulering af de egentlige ransagningsbestemmelser og dette her område skulle behandles sammen, og det skal ministeren ikke have utak for.

Med vores fremsættelse har vi som sagt givet udtryk for vores tilslutning til de afgørende dele af lovforslaget, til det princip, at det er noget, der selvstændigt skal reguleres i retsplejeloven i modsætning til tidligere, hvor det jo har været en blanding af administrative bestemmelser og domstolspraksis, der har reguleret området.

Men de betænkeligheder, vi har haft ved Strafferetsplejeudvalgets forslag, er jo ikke ryddet af vejen med ministerens lovforslag. Det var nu heller ikke venteligt, fordi ministerens udtalelser, da vi fremsatte vort forslag, jo var af en sådan karakter, at han næppe heller på baggrund af, hvad der blev sagt af andre ordførere, kunne føle nogen stærk tilskyndelse til at ændre tingene i retning af det, vi ville.

Der var to forhold, vi påpegede. Det ene var, at politiet har kompetencen til at træffe afgørelse om legemsbesigtigelse, herunder også optagelse af fingeraftryk og fotografering. Det er en ændring af retstilstanden. Det er meget muligt, at hr. Fischer nu begynder at anse det her for at være en detaildiskussion, men jeg mener, det er temmelig principielt, hvorvidt man flytter kompetencen til at træffe en afgørelse fra domstolene til politiet. Jeg mener ikke, at man kan nøjes med at holde sig til så brede konstateringer, som hr. Fischer gjorde, når man skal snakke om principperne i et lovforslag.

Nu vil vi så gerne have at vide, hr. Fischer, og jeg tror også, at offentligheden har en vis form for krav på det, hvad hr. Fischer egentlig mener om at flytte kompetencen fra domstolene til politiet, når det drejer sig om optagelse af fingeraftryk og fotografering. Jeg er vel klar over, at disse spørgsmål kan indbringes for retten efterfølgende, men tidligere har det jo været således, at politiet kun kunne gøre det på basis af en regel om, at der var fare ved at afvente en retskendelse; så kunne politiet selv foretage de indgreb trods protester fra den, indgrebet gik ud over.

Det andet spørgsmål, som vi ikke er enige med ministeren i, er spørgsmålet om destruktion af identifikationsoplysninger. Socialdemokratiets ordfører har været lidt inde på det samme, og tilsvarende gælder i det høringssvar, som Advokatrådet har afgivet.

Vi mener ikke, at der er nogen som helst grund til, at man skal opbevare identifikationsoplysninger for personer, der er frifundet, eller for personer, mod hvem påtale er opgivet. Det kan ikke være meningen, at man i sådanne situationer har et lille efterslæb stående i form af en registrering hos politiet på basis af nogle identifikationsoplysninger. Hvis det var således, at samtlige borgere i dette land havde afleveret deres fingeraftryk til politiet, ville vi ikke være spor betænkelige, men det er jo netop det, der ikke er tilfældet. Det ville i øvrigt også være en temmelig uoverskuelig historie.

Vi vil altså fastholde, at når sagen er slut, så er sagen slut, og hvis den slutter med en frifindelse eller en påtaleopgivelse, så skal tavlen være visket ren.

Endelig kan jeg tilslutte mig Socialdemokratiets ordførers bemærkninger om lægers medvirken. Allerede før vi fremsatte lovforslaget i foråret, var der jo en drøftelse i Det Danske Center for Menneskerettigheder, hvor bl.a. læger fremkom med betænkeligheder ved forslaget og ønskede, at det skulle være tydeligt, at også de lægeetiske regler udgjorde grundlaget for lægernes medvirken til forslaget.

Endelig skal jeg sige, at da vi i hvert fald for vores vedkommende meget grundigt også har tænkt detaljerne igennem, vil vi tilslutte os ønsket om en hurtig udvalgsbehandling. Det er absolut et område, hvor en lovregulering haster.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Jeg har bemærket hr. Leif Hermanns kritik af kompetencen vedrørende legemsbesigtigelse. Jeg vil gerne spørge hr. Leif Hermann, om han ikke er enig i det synspunkt, at der her er tale om et meget begrænset indgreb over for den enkelte borger, og at vi også har et ansvar for at give politiet nogle arbejdsmuligheder, således at vi rent faktisk kan efterforske formodet kriminalitet uden en forsinkelse, der kan svække politiets arbejde netop på et område, hvor der er tale om et ganske begrænset indgreb.

Jeg vil også gerne spørge hr. Leif Hermann, om ikke hr. Leif Hermann mener, at der er tale om ganske præcis retssikkerhed i det, der står i bemærkningerne til lovforslaget netop om punktet fingeraftryk og personfotografier.